

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Politične oblasti kršiteljice avstrijskih postav.

Krvice od strani vlade zlasti pri političnih oblastvih se vedno množe in bolj in bolj kupičijo v slovenskem delu naše dežele. Kljub vsem pritožbam, ki so se ponavljale leto za letom vsled neznosnega in okorelega sistema pri političnem poslovanju, se razmere niso izboljšale. V zadnjem deželnozborskem zasedanju so slovenski poslanci podali štajerskem namestniku pritožbo in odločno zahtevali, naj se odstrani te nepravde, ki žalijo slovensko narodno telo.

Politična oblastva poslušajo sila počasi, tako da je že v navadnih slučajih težko pred meseci dobiti odločbo okrajnega glavarstva.

Kaj pa še le odločbo c. kr. namestništva v v slučaju pritožbe? Na to odločbo je treba čakati najmanj pol leta, navadno celo leto. Kadar pa se gre za pritožbe v političnih zadevah, n. pr. zaradi razobešanja narodnih zastav, prepovedi zborovanja ali javnega obhoda, se tudi zgodi, da se na odločbo II. inštanca čaka več let. V nekem slučaju se je celo zgodilo, da je namestništvo čez 7 mesecev pritožbo zavrnilo, ker je bila baje prepozno vložena. 7 mesecev je bilo treba, da je poročevalec sploh to opazil.

Eden izmed najvažnejših vzrokov te počasnosti je ta, da je premalo poročevalcev pri c. kr. namestništvu zmožnih slovenskega jezika; povsod drugje — menda v vsaki civilizirani državi — se zahteva, da morajo poročevalci sami razumeti jezik onih aktov, katere je treba reševati, ne pa da se jim ti akti še le iz slovenskega jezika na nemški jezik in nemška odločba na slovenski jezik prestavi. Prestave navadno delajo ljudje, ki niso pravniki in mnogokrat niti ne zadenejo pravega smisla. Koliko časa in koliko denarja za nepotrebne prestave bi se prihranilo, ko bi se zahtevalo, da naj bode zadostno število poročevalcev zmožnih obeh jezikov?

Nikakor se ne da tajiti, da izgube vsled takega postopanja stranke zaupanje do političnih oblastev in prihajajo vedno bolj in bolj do prepričanja,

da so vse obljube o hitrem in nepristranskem uradovanju le prazne besede.

V jezikovnem oziru pa so politična oblastva slovenskemu narodu nasprotna, naravnost škodljiva.

Nikdo ne bi niti verjel, da je to mogoče — kar se godi pri nas; pri vseh c. kr. okrajnih glavarstvih, tudi na novo ustanovljenih političnih uradih v Mozirju in Konjicah se rabijo namestu dvojezičnih samo nemški uradni pečati; še celo poklici strankam, ki se vabijo v ta ali oni namen v urad, se pišejo na nemških iskovinah; obrtni listi in koncesije niso dvojezični, kakor bi to vendar moralo biti; ravno tako ne razsodbe v slučajih raznih političnih presodkov, ki bi morale ravno tako biti dvojezične kakor registri sami, iz katerih se razsodbe pišejo. Še celo, kadar pride stranka s čisto slovenskim spisom, ki ga je treba samo kot istinega potrditi od okrajnega glavarstva, n. pr. s sprtevalom uboštva, pritisne vselej c. kr. okrajno glavarstvo nanj poleg slovenskega potrdila od strani županstva in poleg potrdila od strani cerkvenega predstojnika svoje lastno nemško potrdilo, ravno tako kakor da bi hotelo slovenski jezik osmešiti.

Prav smešno je, da v enem in istem kraju c. kr. okrajno sodišče slovenske zapisnike dela in slovenske razsodbe strankam pošilja, c. kr. okrajno glavarstvo pa čisto nasprotno postopa.

To so nezdrave razmere, ker je sploh mnogo gnilega v državi, ki ima svoj proslati člen 19. Avstrijska država sloni na krivici, njeni organi bijejo zakonom v obraz, ker je člen o enakopravnosti samo zato tukaj, da se ga ne izpolnjuje! Pod egido pravice, pod zaščito postav trpimo krivico. Kako dolgo še!

Narodni razvoj konjiškega okraja.

Ta okraj je izmed onih srečnih, o katerih se ne sliši veliko dobrega, pa tudi ne veliko hudega. Slovenci živijo v enomi s „sosečkim“ narodom. To mora biti potem pač prav dobro ta-

mošnjim Slovincem, utegnil bi kdo misliti. Da temu ni tako, znano je izza proslulega napada na konjiški narodni dom. Vsakdo bi se nadejal, da bodo to nemškutarsko uljudnost vrnili tamošnji Slovenci in se krepkeje postavili na svoje noge. Toda zdi se, da so po končani sodnijski razpravi to nesramno razžalitev, zadovoljivši se s kaznijo, ki je razgrajče zadela, mirno vtaknili v žep in se hladnokrvno pripravili z levim licem za nov udarec. V narodnih zadevah se ne gre ravnati po svetopisemskem izreku: „Maščevanje je Moje“, in še v naprej v prijazne gube nabranim obrazom ponižno hlapčoniti nemčurjem. Treba se je otresti previlike uljudnosti in s krepko koščeno roko poseči po žezlu ter ga iztrgati istim, koji njegovo moč tako grdo zlorablajo.

Največ po časnikih precej probujeno ljudstvo razen v Ločah, — kaj rado politikuje, toda godi se mu kakor ovcam brez pastirja. Ni politične organizacije, ni navdušenih in sposobnih mož, ki bi se mu postavili na čelo in ga vodili v boj proti narodnim nasprotnikom.

Ali ni narodno navdušenih sposobnih mož, ali pa isti ne razumejo ali nočejo razumeti svoje prevzvišene naloge?

Že dolgo vrsto let zdihuje narod, da ne more dobiti okrajnega zastopa v svoje roke, kajti s sedanjim gospodarstvom se ne more nikakor zadovoljiti. Poslušajte samo: Za daleč okoli proslulo in že tolikokrat travestirano železnico je moral okraj plačevati po 12.000 kron, akoravno so si jo postavili nekateri nemčurski mogočnejši za sebe, in je ljudstvo v očigled zlih posledic, ostro ugovarjalo proti taki nakani. Ti nemškutarski trgovci, obrtniki in graščaki so menili, da bodo na ta način ceneje prevažali svoj les in blago. A glejte jih! Skoro nobeden noče danes uporabljati železnice, ampak dajo vse kakor nekdanj voziti v Poličane in zopet nazaj. Morebiti popravi to izgubo osebni promet? Daleko ne! Kdor se je vozil kedaj tam, je lahko na prste preštel potnike. Zato vedni primankljaj.

Da bi pa železnica promet vzdrževala edino zato, da prihajajo v Konjicah in Ločah nje stva-

LISTEK.

Pavlo Črnokril.

Ruski spisal Marko Vovčok.

(Dalje.)

III.

Drugi dan je Pavlo delal na vrtu s povešeno glavo. Delal je kakor ljudje, kateri hočejo pobiti svojo togo z delom in trudom. Storil se je iznova večer, — topel in poln blagega pomladnega diha, kakor včerajšnji. Pavlo se je najzadnji napotil domov. Šel je, šel in mislil na deklico: ali tudi danes plaka? Koliko ona trpi! In kako je mlada! Kako lepa! Ali ima še očeta in mater? Kakšni ljudje so to? In kako je živela ona prej, tam v svojem selu? In kdo ji je tam ugajal nad vse? Kdo ji je bil najbolj po duši? In kako se je ločila?

Misli, ah, misli! Koliko jih je bilo v njegovi glavi! Kakor pen na morju, — in vse o njej, vse o deklici.

— E, nemara, da jo srečam in vidim, mislil je, — in vprav v tem trenutku mu je prišla na proti izza drevesa.

— Dober večer! ga je pozdravila.

Zatrepetal je, kakor da bi bil nepričakovano kaj našel na potu.

— Dober večer! odzdravil je on, a ta „dober večer“ je povedal mnogo več, nego po navadi, povedal, da je to zanj nenačuden večer.

Izpraševala ga je, ako ga je močno utrudilo delo.

— Ne, odgovoril je Pavlo.

— Ali je težka vaša tlaka? poizvedovala je nadalje.

— Težka!

— In po tlaki se vs razidete po svojih domih, po svojih hišah na oddih, na počitek, a jaz? Jaz tukaj nimam ni koče, ni sosedov, ni kotička.

Izgovorivši to, so se ji vsipale solze po licih, kakor toča po cvetnih gredičah.

Srce se je obrnilo v Pavlovi prsni — srce se mu je obrnilo, a ne od žalosti, ampak od radosti. Kako sladko mu je bilo gledati te solze. Niti mislil ni, da bi jih ustavljal. Ne besedice ni črnil v njeno tolažbo. Nemo je stal in gledal, — češ, našel je to, kar je iskal, česar mu je bilo treba, našel in ostrmel: in veselil se je svoje

najdbe in radoval se nad solzami — našel je, to je čutil z vsem svojim bitjem: našel, našel! . . .

— Bože moj milostivi! Kak težko je na svetu! dejala je dekle! Vsem je hudo, fantom ravno tako, kakor dekletom. Da, fant ne plaka bržkone kakor jaz . . .

Pavlo je čutil, da mu oči zalivajo solze . . . Odgovoril je:

— Zakaj bi ne plakal?

— Trdni ljudje, fantje, kakor se pravi . . .

Oba sta zamolčala.

— Kako vam je ime? je vprašala.

— Pavlo.

— A kako se pišete?

— Črnokril.

— A meni je ime Varka, po očetu sem pa Linivna.

— Ali močno žalujete po vašem kraju? je vprašal.

„Sklenila je bele roké, točila grenke je solzé . . .“

Pavlo je ravno to hotel imeti in umolknil.

— Pojdite sem, pozvala ga je skoz solze, pojdite za menoj in pogledajte!

ritelji čakati in zijalit na prihod vlaka in motrit prišlece, je pa vendar predrago, posebno še na tuj račun. Ko je prevzela uprava južne železnice vso stvar v svojo režijo, so se okrajne prisiljene podpore nehale, a izdani denar je vendar izgubljen, in bi se bil lahko uporabil v koristnejše svrhe, za kar bi bilo ljudstvo hvaležno. Napisi so seveda do zadnjega vsi nemški na železnici.

Na nekaj bi se morda okrajni odborniki večine sklicevali. Preteklo leto so pri neki seji sklenili napraviti cesto do hribovske vasice sv. Jerneja, kar bilo navidezno jako človekoljubno. A zajec tiči pod drugim grmom. Cesta bi namreč držala mimo načelnikove graščine in od tam na vas, koder leže njegovi obširni gozdovi. Tako bi imel graščak zase lepo cesto in bi tudi svoja drva lažje pretvarjal v cvenk, kar pa sedaj radi slabe ceste ni lahko mogoče. Torej le sebičnost in pa ljudstvu pesek v oči! Ustanovo, ki je bila namenjena dijaku kmetijske šole, so odpravili in jo prenamenili za učenca umetno-obrtne šole, kar seveda kmečkemu ljudstvu nič ne koristi, ker jo dobijo samo sinovi nemških tržanov. Okraj je preskrbel tudi živinozdravnika, seveda Nemca, pa z lepim poljskim imenom, ki še celo pri svojih pokroviteljih uživa tako malo zaupanja, da rajši mesto njega v kočljivih slučajih sami pokličejo nekdanjega mežnarja, samouka z dobro prakso. Bridka ironija, kaj ne? Podpora pa dobiva seveda le prvi, ki edino le kmete na sejmovih komandira. Tudi slovenski govoriti in čitati mu smrdi, pa se bode že moral privaditi, kajti njegovi pacienti(!) so internacionalni.

Nekateri ljudje hočejo vedeti, da bi bil konjiški trg lahko že zdavnaj v slovenskih rokah in stem zaeno bi bilo seveda tudi sedanjemu okrajnemu zastopu za vedno odklenalo. Konjice se čudno levijo. Vse nekdanje trdne hiše prihajajo na nič in v tuje roke, in ko bi pri tem Slovenci ne držali rok le preveč križem, bi bilo lahko že drugače. Ta trdijo Nemci sami in se čudijo, da se Slovenci nečejo poslužiti prilike.

Da bo postal konjiški Narodni dom res zatočišče vseh okoliških Slovencev, bi merodajnim činiteljem nasvetovali: Pustite gostilničarjem malo bolj proste roke, potem pa napravite za kmete v njihovo korist stajo za vozove in koleslje, kadar pridejo v trg.

Poslopja imate zato dovolj, kmet pa, ki se pripelje v trg, je prisiljen oglasiti se v oni krčmi, kjer lahko tudi konja shrani. Večji obisk s strani kmetov bo gotovo dobro vplival na narodno stvar.

Konjice naj bi postale narodno središče, kakor Celje za bližnjo in daljno okolico; osnoval naj bi se agitacijski fond, s katerim bi se lahko pri raznih važnih volitvah razpolagalo. (V Ločah se je lani bridko pogrešal.) Vzemite to misel malo v pretres, ker ni ravno nemogoče, da bi se obistinila!

Združitev narodnjakov, stik s prostim ljudstvom, shodi, kjer se razpravlja o političnem položaju, razširjanje radikalno narodnih časnikov, to so važni činitelji, ki bi tudi Slovencem v konjiškem okraju pripomogli do jasnih dni.

Čakati pa kakor medved pod drenom, da nemškutarija dozori in odpade, bode še malo dolgo. Zaupati je treba na lastno energijo in moč, zastaviti treba skupno vse sile, in obrat se bo lahko izvršil. Zdihovati in odlašati pa, ne pomaga! Proč z vodenom politikom, rešite si svojo čast!

Domače in druge vesti.

Plesni venček „Slovenskega delavskega podpornega društva“ v Celju. Jutri, t. j. v soboto zvečer priredi naše vrlo „Delavsko društvo“ svoj plesni venček. Predpust je tu, in na ta večer vabi društvo svoje prijatelje v „Skalno klet“, kjer so ovecani prostori, in kjer bo godbe glas vrtel v kolo radostne plesalce. Drugod je navada, da na plesni večer spremene dvorano v pomladni gaj, a pri nas bo drugače. Zdelo se vam bo, kakor da ste zašli v kak bujen, košat pragozd; vitke smreke bodo kipele pod nebes, a smreke bodo cvetele in kazale čudezne svoje cvetove, rdeče, modre in bele rože. Med smrekami se bo dalo krasno plesati in častiti bajno Tersiphoro, t. j. plesni muzo; šetali se bomo v senci stoletnih dreves, in krasna plesalka si bo tu lahko oddahnila, kadar bodo utrujene nožice. Naši mladeniči, katere pozdravimo ta večer, so namreč neutrudljivi plesalci. Pomislimo tudi, da se bo iz čistega običaja, ki se ta večer nakapa, zidal „Delavski dom“. In to je, kar nas mora zvesti **jutri zvečer na plesni venček „Slov. delavskega podp. društva v „Skalno klet“.**

„Slovensko delavsko podporno društvo“ v Celju se je s 1. t. m. preselilo v svoje nove prostore, ki so v Posojilnični, prej Stegenšekovi hiši zraven kapucenskega mosta. Premajhni so ti prostori; hvala Nemcem, ki so vzrok, da „Delavski dom“ ni več laleč.

Kazipot po Sp. Štajerskem je izšel. Urednik je stori vse, da je kolikor mogoče temeljit, čeprav seveda še ni na višini popolnosti, kar pa ni njegova krivda. Slovensko občinstvo gotovo z veseljem poseže po njem; razpošilja ga „Slov. obrtno društvo v Celju“.

Lavaškiški ordinarijat. Iz duhovniških krogov nam pišejo: Nedavno sem bil na obisku pri svojem prijatelju. Govorila sva o raznih stvareh in prišla slednjič na naše domače razmere. Pri tem razgovoru porine prijatelj, župnik v prijazni štajerski župniji, predme par listov in knjig ter reče: Sani smo krivi... Personalstand, Verordnungsblätter, razna oznanila, da se je zgodilo to in to v škofiji, oddala ta in ta župnija — toda vse v prelaženi nemščini! — Vlada obljubljuje ob nastopu novega ministrskega predsednika, da se bo držala same objektivnosti, da bo podpirala težnje vseh narodov brez razločka, strogo po načelu enakopravnosti. Da, enakopravnost in objektivnost — pa naš ordinarijat! Zakaj se to godi, zakaj mora biti ravno v naši lepi štajerski deželi vse narobe! — Ali je to enakopravnost, da vsiljuje samim zvestim slovenskim sinovom vse ukaze, navodila, pojasnila v nam

tujem, nedomačem jeziku! Ali ni to več kot čudno, da uraduje škofija, ki ima same slovenske sinove za duhovnike, da uraduje čisto slovenska škofija izključno le nemško! Vprašam ordinarijat po katerih načelih, v čegav prid in od kedar se tako kršijo narodne pravice? Danes bi lahko zasedel knezoškofijsko stolico v Mariboru pristen Nemec. Nobenih težkoč bi ne našel, saj je vse nemško kar je uradnega. Pa vlada sama ni tako nemška, da bi kaj takega storila. Zato je pač umevno, da se razne osebe — in sicer slovenski sinovi — odlikujejo z raznimi križci, da se jim pridevlejo razni naslovi. Toda vladni križ ni bil nikdar Kristusov križ. Ne maramo žaliti in ne govoriti na način, kakor govore razni listi, ki govore le zato, da bi pobijali cerkev in njene zastopnike. Ne! Mi imamo drug namen. Ostane in poživni naj se krščanska misel na lepi štajerski zemlji. Če pa naj se zgodi to, se mora zgoditi v načinu, ki je nam prikladen. Zato pravimo: Strani z nemškutarstvom, strani s dobrikanjem pri vladi. Dobro bi bilo, da bi se ta zadeva razpravljala kje drugod, ne v političnem listu, ker mnogi bero to, kar ni zapisano. Na dekanijskih konferencah so se mnogokrat že slišale pritožbe proti temu, a vse se je potlačilo in se ni sprejelo, ker je tako hotela višja volja. V tem smislu se dela vedno naprej. Nekateje župnije so se protivile, da ne sprejmejo od državnih uradov samonemških formularov ter so jih poslale nazaj. Dotična oblast se je obrnila na ordinarijat; ta je rekel: Se mora sprejeti! Mislil bi: Quasi-Roma locuta est, toda hvala Bogu! causa non est finita. Čemu je neki visoka vlada tam gori na Dunaju, čemu državni zbor! — Pred nedavnim časom se je oglašila deputacija slovenskih mož, ki so mislili prositi za dobrega župnika. V deputaciji so bili možje, ki so že mnogo storili za krščansko stvar, možje izobraženi, vredni da jih sprejme sam prevzvišeni knezoškof in ekselencja Napotnik. Ni jih sprejel, slišali smo pa, da je sprejel neko drugo deputacijo, ki mu je bila ljubša, ker so bili v njej Nemci! Nazadnje je pa pri birmovanju taka nevolja, če je slab sprejem. Kakor kdo zasluži! Nemcem na ljubo se je že toliko storilo, vendar to ni prineslo ne spoštovanja, ne koristi katoliški stvari. Ali pač? Ali je naša nespametna prizanesljivost — toda kaj prizanesljivost! nespametna naklonjenost napram Nemcem, ali je kaj omejila proćodrimsko gibanje, ali je pospešila razvoj naše stvari v naši deželi? Shod v Mariboru je priča. Pa to nas ne spametuje. Nasprotno! Zdaj se prestavi kakšnega Bozino iz Laškega trga, zdaj zopet se pokliče koga na odgovor radi narodnega delovanja itd. itd. Skupnih slovenskih stvari niste nikdar podpirali. Skoraj smo prepričani, da se stvari v dohlednem času ne bodo spremenile, toda svarimo resno, da ne bo prepozno! — Tako naš častiti gospod dopisnik. Mi pa izražamo gotovo nado, da se grajani nedostatki odpravijo in da slavni mariborski ordinarijat tudi glede uradovanja pokaže, da računa z razmerami in se ravna po vzgledu vseh drugih škofij, katere so po večini slovenske ali slovanske.

Peljala ga je na hribček in mu kazala, stegovaje roko v daljavo: v mraku, tam po rosnih stepih se malce razločuje cesta.

— Ta, pripovedovala je naprej, ta cesta pelje v moj rodni kraj!

Pogledal je na to cesto, in srce se mu je krčilo v prsih, kakor od lastne nesreče in žalosti.

Stala sta dolgo, dolgo in pozabila na čas, kateri ne stoji.

Ona je poizvedovala, ali ima še Pavlo očeta; ali mu še živi oče?

— Nimam ne očeta ne matere.

— Kakor jaz, je rekla, tudi jaz sem sirota.

Ljubo mu je bilo, da je zaslišal to besedo! Kako ljubo! Da bi imel sorodnike — sam bi se jih tvegala.

A žena njegova, Galja?

In ustala je pred njim, — v dušo ga je zazeblo, — in nikakor se ni mogel iznebiti te misli, od katere ga je v dušo zazeblo, kakor da bi mu leden veter potegnil po njej.

Dekle izprašuje nadalje: Kje stoji njegova koča? Kakšni so njegovi sosede?

In povedal ji je, kje stoji njegova koča, naštel ji je imenoma svoje sosede, le o Galji ji ni povedal ničesar. Njemu se je zdelo, da ga mora

sedaj in sedaj deke sama vprašati: A žena vaša? ... in srce mu je zamiralo ob tej misli.

Petelini so zapli na vasi.

— Oh, kako pozno je že! opomnila sta oba obenem v en glas. Petelini že pojo.

— Z Bogom! je dejal Pavlo.

— Lahko noč! je prijazno odgovorila dekle in izginila v temi.

IV.

Videla sta se tisti tretji večer, videla istotako četrti, — začel sta se shajati vsak božji dan. Čim je nastopil mrak, sta bila spet skupaj. On je ni prosil, naj pride, ona mu ni povedala, da pride; Pavlo jo je pričakoval sam od sebe. Varka je prihajala sama od sebe. Razgovarjala sta se, izpraševala drug drugega, pripovedovala si drug drugemu. On se je spominjal, kako je služil za dninarja pri hudih ljudeh... Nikdo še ni tako zmenjal njegove usode, nikdo še ni plakal nad njo s takimi gorkimi solzami kakor ta tujka. Tudi ona mu je zaupala svojo bridkost, svojo srčno bolelost. Kako je je on ljubil! Kako jo je umel! Na celem božjem svetu ni bilo zanj tako nesrečne in tako drage devoyke!

Dan je mineval za dnem, večer za večerom, a onadva sta se še vedno shajala in govorila,

vedno več sta si imela povedati. Dekle je še vedno mrmrala nad svojo togo, a tuintam ji je srce veselo vztrepetal v prsih, da sama ni znala, zakaj. — Njena toga se je razsipavala liki ovenelo cvetno listje blizu svežega cveta. A Pavlo se ogreva za njeno otožnost, za njene solze, še bolj pa za njene ljubeče poglede.

Skraja sta pričakovala svidenja tako, kakor se pričakuje dolgo zaželjeni solnčni dan. Človek se ga že naprej veseli in na novo oživi, ko ga je dočkal; pozneje sta pa čakala svoje sestanke z neko pekočo žalostjo in nepotrpežljivostjo, kakor je to v navadi v slučaju ljubezni.

Končno sta se zavedla, da se ljubita! In ta ljubezen-bolezen, hujša nego vsaka bolezen na svetu — je neozdravljiva, ne zaroti je nobena čarovnica, nobena vražarica je ne izžene.

Krasno leto se je že bilo razcvело in je doseglo svojo najlepšo lepoto, a Varka še vedno ni znala, da je Pavlo ženat. Hm! Mari je vas mala! Mari je možno poznati vsakogar, — posebno njej, ki še ni naredila koraka z grajskega dvora. O njem pa tudi ni govorila z nikomur, nikogar ni izpraševala o njegovih razmerah.

A Pavlu je prihajalo življenje vedno hujše in hujše. Ta ljubezen, ki ga je oživljala, zadala

— **Slovenec prodiramo!** Posestvo Feistritz pri Mürzzuschlagu je kupil za 500.000 kron konsorcij, obstoječ iz gospodov dr. Gjuro Horvat iz Samobora, Karol Kavšek, Ivan Jakša in dr. Ivan Šusteršič. „Neue Freie Presse“ toži, da je to tretje veleposestvo na nemškem Štajerskem, ki je v kratkem času prešlo v slovenske roke. Nam sta znani le dve posestvi, namreč to in pa Hornek, katerega sta nedavno kupila župan Hribar in dr. Tavčar. Kaj bo! Slovenci pred Gradcem, Slovenci, lastniki štajerskih veleposestev v osrčju dežele!

— **Slovenska zmaga.** Dne 31. januarja t. l. smo imeli v Oplotnici občinsko volitev, za katero so naši nemčurji neki iz Celja, Konjic in Gradca dobili 800 K podpore, da bi svoj nemčurski Port Artur branili in štiri fare so po trije oblazili, enega volilca si iz Gradca, drugega iz Celja naročili, vse tri stalne učitelje Brumena, Čučeka in Zupančič-ko naprosili, da so z njimi volili in so nezaslišano sleparili s pooblastili, pa prišlo je za tretji razred 192 volilcev volit in vrgli smo izdajalce naše domovine v koš, v drugem razredu imeli smo mi 32 glasov, nasprotniki 22 in le v prvem smo mi s šestimi glasovi podlegli proti četvrtim, ker še Pohorski grof je bil naš nasprotnik.

— **Letošnji nabori** se bodo vršili: V Radgoni 1. in 2. marca, v Cmureku 3., 4. in 9. marca, v Mariboru (za okolico) 1., 3., 4., 5., 6., in 7. aprila, v Mariboru (za mesto) 25. in 26. aprila, v Slovenski Bistrici 17., 18., in 19. aprila, v Št. Lenartu v Slov. gor. 28. in 29. aprila, v Gornji Radgoni 1. in 2. marca, v Ljutomeru 3. in 4. marca, v Ormožu 6. in 7. marca, v Ptuj (za mesto) 8. marca, v Ptuj (za okolico) 9., 10., 11. in 13. marca, v Rogatcu 15. in 16. marca, v Šmarju 17. in 18. marca, v Konjicah 20., 21. in 22. marca, v Laškem trgu 24. in 27. marca, v Celju (za mesto) 28. marca, v Celju (za okolico) 29., 30., 31. marca in 1. aprila, v Brežicah 3., 4. in 5. aprila, v Kozjem 7. in 8. aprila, v Sevnici 10. in 11. aprila, na Vranskem 13. in 14. aprila, v Mozirju 15. in 17. aprila, v Šoštanju 18. in 19. aprila, v Slovenjgradcu 25. in 26. aprila, v Marenbergu 28. in 29. aprila.

— **Gradec.** Dne 28. m. m. se je vršilo prvo poljudno vseučiliško predavanje za graške Slovence. Obneslo se je nepričakovano dobro — kajti prišlo je nad 130 ljudij iz najrazličnejših slojev, ponajveč Slovencev, a tudi Hrvatje, Srbi in Čehi so bili zastopani. — Predsednik akad. društva „Tabor“ g. phil. Kramar je pozdravil navzoče, povdarjajoč, da so ta predavanja namenjena v prvi vrsti v povzdigo naše splošne izobrazbe, pa tudi zblizovanju in medsebojnemu spoznavanju vseh graških Slovencev. Na to je predaval vseučilišni profesor Murko o delovanju slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda in začetku slovenske liturgije in književnosti. G. profesor je sestavil svoje predavanje vseskozi umljivo, zanimivo za najširše sloje, — a pri tem vendar popolnoma znanstveno. Občinstvo je nad eno uro z največjo pazljivostjo in zanimanjem sledilo interesantnemu govoru, za katerega se je zahvalilo g. profesorju z burnim ploskanjem in živio-klici. — Predavanju je sledila prosta zabava. Nastopili so vrli pevci slov. društva „Domovina“, ki so želi za svoje pesni splošno priznanje. — Bil je to res pravi domači večer vseh graških Slovencev — saj je vladalo med občinstvom splošno veselje. Jako poveljen je bil torej ta prvi poskus in želeli je, da zanimanje graških Slovencev za te prireditve ne zaspi, ampak se čimdalje bolj širi. Prihodnje predavanje se vrši 14. febr.

— **Lastni dom** stavbena zadruga v Celju je dovršila s pretečenim letom svojo četrto upravno

dobo. Iz uzorno sestavljenega letnega poročila posnamemo: Promet je znašal v letu 1904 kron 192.273'79. Aktiva znašajo kron 133.897'72; med temi je za kron 15.931'26 zadržnega posestva v Gabrju pri Celju; zadržniki dolgujejo na terjatvah za zemljišče in stavbe kron 117.320'53. Vplačanih deležev je bilo 2900 kron. Rezervni fond znaša koncem leta 1904 kron 1838'84. Vseh zadržnikov je bilo s sklepom leta 91, kateri imajo vplačanih 145 deležev a 20 kron. Po stanu se razdelijo zadržniki tako-le: Delavcev je 41, obrtnikov 17, posestnikov 5, trgovcev 5, duhovnikov 10, uradnikov 7, odvetniki 4, notarja 2. Število vseh do konca leta 1904 zadržnikom postavljenih oz. kupljenih hiš znaša 23. Slovenski delavci, obrtniki itd. oklenite se svoje stavbene zadruge še tesneje ter si skušajte preskrbeti na lahek način svoje ognjišče in lastno streho! Pojasnila se dobe pri predsedniku g. dr. Ivanu Dečku in pri blagajniku g. Franju Joštu v pisarni, Schillerjeva ulica št. 3. I. nadstropje v Celju. Zadržnike opozarjamo, naj vzdignejo ravnotam 5% dividendo za leta 1902, 1903 in 1904.

— **Zabavni večer „Celjskega pevskega društva“**, kateri se je vršil v sredo 1. svečana, je bil dobro obiskan. Vsak je našel tu vsakovrstne zabave, dokaz temu, da je še le rano v jutro večina začela misliti na odhod. Večer je otvorila narodna godba, mešani zbor društva je jako dobro zapel dve pesmi, katere je moral ponavljati. Enojejanika „Pri vratarju“ je zelo dobro uspela in so predstavljalci zato želi obilo pohvale, v prvi vrsti g. L. Mikuš in gpd. Dolinarjeva in Gregorinova. Po končanem vsporodu se je razvil jako živahen ples, kateri je trajal vse do zore. Razšli so se vsi z željo, da bi društvo kmalu priredilo kaj enakega, ker je bil res „lep večer.“

— **Godbena šola „Celjske narodne godbe“.** Kakor smo že pretekli mesec poročali, ustanovi narodna godba v Celju svojo godbeno šolo. V njej se bode v prvi vrsti vzgajal naraščaj za narodno godbo, obenem pa se bodo tudi poučevali drugi učenci, ki imajo veselje do godbe, ki pa ne mislijo pozneje sodelovati pri godbi. Poučevali se bodo vsi instrumenti: godala in pihala. Ponk bode za godbeni naraščaj brezplačen, za vse ostale pa se bode določil primeren mesečni prispevek, ki se določi po številu učencev in številu obiskovalnih ur. Za godbeni naraščaj je prijavljenih že sedaj krog štirideset učencev iz bližnje okolice; pričakovati pa je, da se jih oglasi še nekaj iz daljne okolice. Godbeno vodstvo se obrača s prošnjo do gg. učiteljev in drugih upljivih gospodov, da blagovolijo nadarjene dečke v svoji okolici opozoriti na to šolo in jih event. prijaviti. Šola se otvori krog 15. svečana t. l.

— **„Celjsko pevsko društvo“** vabi na svojo prihodnjo vajo za moški zbor v torek zvečer ob 8. uri.

— **Iz finančne službe.** Prestavljeni so: davčni kontrolor Rud. Vivod iz Šmarja pri Jelšah v Gornjigrad, davčni pristav Lovrenc Kuharič iz Rogatca v Šmarje pri Jelšah, finančni nadpaznik Ivan Gošer iz Žalca v Brežice.

— **Št. Jurij ob juž. žel.** Tukajšni „Strelnski klub“ je sklenil prirediti svojo pustno veselico dne 15. febr. t. l. V ta namen pomnoženi veselčni odsek si je že zagotovil eno najboljših plesnih godb na lok ter pričel tudi z drugimi pripravami. Ker se je ta veselica v tukajšnjih krogih kakor i v okolici zelo priljubila, opozarjamo vse svoje prijatelje in znance, da se jim bode nudilo osobito letos nekaj posebnega. Tudi vabila se bodo že pošiljala v najkrajšem času. Ako ga slučajno kdo izmed naših znancev ne bi dobil, naj se blagovoli obrniti na veselčni odsek, ki mu drage volje postreže.

— **Posojilnica v Vojniku** je imela v nedeljo dne 29. prosinca t. l. svoj osmi letni občni zbor. Iz načelnikovega poročila je bilo razvidno, da je ta posojilnica tudi v l. 1904 lepo napredovala. Pristopilo je na novo 42 zadržnikov, izstopilo pa 6, tako da ima posojilnica sedaj 452 udov. Dohodkov je imela 170.422 K 1 v izdatkov pa 168.003 K 78 v, torej prometa 338.425 K 79 v (leta 1903 le 239.720 K 40 v). Hranilnih vlog se je vložilo 94.513 K 10 v (l. 1903 pa 60.644 K 93 v); izplačalo: 77.728 K 76 v (l. 1903 pa 57.073 K 92 v). Posojil se je dalo 40.195 K (l. 1903 pa 37.610 K), vrnilo 21.586 K (l. 1903 pa 17.539 K). Čistega dobička je bilo 1088 K 60 v. Za dobre namene se je določilo 221 K 80 v. Rezerva znaša sedaj 4100 K. — Posojilnica obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %; od posojil pa zahteva 6 % obresti na osebni kredit, 5 1/2 % pa proti vknjižbi. V odbor bili so voljeni vsi stari gg. udje t. j.: Načelnik A. Brezovnik; namestnik dr. A. Žizek; odborniki pa Bikovšek M., Jošt J. (Boštjan), Kovač J., Lipuš J., Prekošek J., Samec Ig., Samec V., Krajnc Val. in Vodusek And. Za pregledovalce računov pa: Dr. L. Gregorec, D. Bezenšek, M. Plevnik, Rad. Škoflek in J. Vrečer.

— **Šola v Globokem.** Pred leti so morali v Globokem pri Brežicah postaviti novo šolsko poslopje na kraju, kjer se zemlja posiplje in udara. Ko so postavili temeljno zidovje, se je začelo udirati. Državni tehnik iz Brežic je stavbo pregledal, a izjavil, naj se delo nadaljuje. Občina je imela mnogo stroškov, ker je oskrbela železne vezi, prekope in podzide. V jeseni 1904 se je šolsko poslopje zaprlo, ker več ni bilo varno. Posl. Žičkar in tovariši so dne 26. m. m. v drž. zboru vložili nujni predlog, naj vlada vso stvar preišče ter podpira občino pri stavbi novega šolskega poslopja, v kolikor je škodo povzročil drž. tehnik.

— **Sv. Peter ob Sav. dolini.** Prav lepo je, da se je iz naše vasi poročalo zadnjič, kako je z nami. Nismo zadnji, čeprav ne bučimo v svet, kako prirejamo veselice. Na gospodarskem polju pa lepo napredujemo; g. nadučitelj si je zasadil lepo drevesnico, ki je za vzgled kmetom, in jim je dal zlahtnih cepičev. Ljudsko šolo ima dobro urejeno, naša deca se pridno uči in tudi nekaj nauči. V družabnem življenju imamo „Bralno društvo“, ki pa že nekaj časa molči. Malo več dobre volje in požrtvovalnosti bi pa le želeli od več strani; naše učiteljstvo je že pokazalo, da rado dela tudi na narodnem polju; pokažimo z dejanjem kaj tudi drugi premoremo!

— **Od sv. Frančiška v Sav. dolini.** Tukaj pri sv. Frančišku je našel smrt v mrzlih valovih Savinje Feliks Pikl. Doma je bil iz Ljubnega, in sedaj od novega leta žagar pri Francu Kolencu, veleposestniku v Juvani. Nesrečneža so pogrešali od 19. prosinca, ko ga ni bilo od nikoder so ga šli iskat in 23. prosinca so našli klobuk na ledu na Savinji. To je dalo povod da so začeli led sekati, in ga našli v Savinji pod mostom vsega zmrznjenega. Sodi se, da je šel zvečer od večerje vinjen in med potjo padel pod breg v vodo. Pogreb so mu preskrbeli šnopsarski bratci. Zopet žalosten slučaj, kam človeka pripelja nesrečno žganje.

— **Sv. Frančišek Ksav. v Savinjski dolini.** V nedeljo, dne 22. m. m. je priredila tukajšna prostovoljna požarna bramba, edino društvo v naši župniji, veselico, katera je nad vse pričakovanje dobro uspela. Poleg požarnih bramb iz Rečice, Ljubnega in Gornjega grada, ki so bile obilno zastopane, smo videli tudi mnogo drugih gostov iz že omenjenih trgov in tudi iz bližnje okolice, ki so nam s svojo udeležbo pokazali, da vedo ceniti človekoljubni pomen naših društev. Bodj jim na tem mestu izrečena najsrčnejša zahvala! Na pomoč! Največ pa so lepemu uspehu

mu je tudi živo muko. Često — često, ko je sedel poleg svojega dekleta, vsilile so se mu misli o njegovi ženi; ko je poslušal njo, zdelo se mu je, da sliši glas iz svoje kože. Domov se je vračal vedno težje. Srce ga je bolelo in vest ga je pekla ... Iskal si je dela, hrepenel ie po njem, a začeniši to ali ono, ni mogel uztrajati, — kakor da bi se mu bilo delo valilo iz rok; ako je začel govoriti, prihajale so mu na jezik same bridke besede, razdražljivi in jezljivi razgovori.

A Galja je bila vedno ista ljubezniva in vesela žena. In najsi jo je še tako mučil s svojo nezadovoljnostjo in svojim modrovanjem, ona je vzlic temu skušala, da bi mu ugajala in ustregla vsaki njegovi želji. Najsi jo je še tako razžalil, ona ni imela drugega odgovora razven: „Mili moj, srce moje!“ In v takih slučajih se je obupno zgrabil za glavo in bežal iz kože, bežal brez cilja.

Dušilo ga je blizu Galje, dušilo od srčnega gorja, dušilo ga je še bolj od njenega ljubečega pogleda. Bežal je k dekletu — črno gorje je bežalo za njim in ga davilo i pri njej.

Davno se ji je že hotel priznati, da je oženjen, a povedal ji še tega vendar ni. Končno je vendar sklenil, da mora to storiti in s to

mislijo je prišel k njej, — ona ga je čakala in mu ni dala do besede s svojimi gostimi vprašanji.

— Kakšen pa si? izpraševala ga je skrbno in razburjeno. Ali si bolan? Bože moj milostivi! ti si bolan? Povej mi! Zakaj ne govoriš? Govori vendar!

In ona se je mehko pritiskala k njemu.

— Jaz sem ženat! hotel je povedati, a mesto tega je dejal: „Dekle! ali me res ljubiš? zvesto? močno?”

— Bolj nego svojega rodnega očeta, bolj nego rodno mater! bolj nego beli svet, bolj nego svoje mlado življenje!

In stisnila se je k njemu, kakor se dete stisne k materi: zaupno in veselo.

Premagala ga je velika bolest, grozna, davča žalost.

— Dekle, rekel je, jaz se oženjen, imam ženo.

Ona je ostala k njemu pritisnjena, kakor je bila prej. Glavico je imela na njegovi rami. Niti za las se ni premaknila od njega.

— Kaj? — ga je vprašala.

— Ženo imam. Slišiš, Varka? Razumeš?

Ona je poskočila.

— Ali je to šala? Ali je resnica?

— Resnica, resnica!

Hotela je bežati od njega kakor blazna.

On je ni pustil; za roko jo je držal in vlekel k sebi.

— Dovolj! Pusti! zakričala je na ves glas, da je odmevalo po temoti. Kaj hočeš? Kje je tvoja žena? Pelji me k njej, da se vidiva! Pusti me! Jaz te nočem več poznati. Jaz nočem več živeti na svetu! Kako sem te mogla ljubiti, tebe, zlega človeka!

— Srce moje! potrpi, ne plakaj ... potrpi! miril jo je, kakor da bi ga navdajalo nekaj tajnega, s čemur bi jo mogel potolažiti. Ne zaničuj me, prosil jo je, ne beži od mene!

Ne zavrzi me!

— Ne zavrzi? Kako naj vendar ostanem pri tebi? pri tujem možu? Tuj! Tuj na veke! Trpi, trpi za to, ker si mene pogubil, pogubil!

— Tebe in sebe, Varka!

— Pojdi proč, proč od mene! Pojdi! da te ne bom nikoli več videla, nikoli več slišala! ... Boljše bi bilo, da bi bil umrl, nego da si mene začel ljubiti! Kaj mi je začeti? Kaj mi je storiti? Kako živeti? Ne zavrzi me, prizanesi mi! Oh, kakšna nesreča! Ne zavrzi me, prizanesi!

pripomogli domačini, ponajveč Radomirci. Čistega dobička smo našli 43 K 39 vin, ki se obrne v prid naši mladini.

— **Za notarja v Gor. Gradu** je imenovan notarski kandidat g. Avgust Drukar v Ljubljani.

— **Draginja mesa na deželi.** Piše se nam iz Gotovelj: Z obema rokama podpišemo pritožbe, ki jih prinašate v svojem cenjenem listu zoper neznosno draginjo mesa. Tudi pri nas imamo ob nedeljah mesarja, ki prihaja iz sosednega Žalca in je gotovo, da prodaja na štantu v Gotovljah več mesa, kakor pa doma v mesnici. Pritoževali smo se temu mesarju že nešteto krat zoper previsoke cene, a vse zastoj. Če temu ne bode kmalu odpomoči, ne bomo Gotovljani več jedli starih buš, ampak si bomo hodili kupovat za isti denar v Žalec volovskega mesa.

— **Roparski ulom.** V noči od četrta na petek 2.—3. t. m. so ulomili dosedaj še neznan tatovi v pisarno železniške postaje v Šmarju pri Jelšah s silo odprli 3 mizne predale ter odnesli 15 K denarja in lovsko puško v vrednosti do 90 kron.

— **Na Ponikvi ob juž. žel.** se vrše volitve v občinski zastop dne 9. febr.; zadnjič smo krivo poročali. Ob tej priliki opozarjamo zopet spoštovane občane, da se udeležijo volitev v svoj „parlament“ in si izvolijo ponosne Slovence, kremenite značaje za občinske očete.

— **V Kozjem** imamo leto in dan nemško-protestantskega odvetnika nekega dr. Zirngasta. Mož sicer nima takih zmožnosti, da bi lahko postal nemška sol na slovenski zemlji, pa vendar je upal, da bo dobil kalinov, ki bi mu dajali zaslužiti. G. svetnik Gelingsheim, bivši slovenski poslaniški kandidat se je sicer s peščico nemškutarjev zelo trudil, da omogoči Zirngastu obstanek v Kozjem, pa ni šlo in ni šlo. Zirngast bo moral pobrati šila in kopita ter iti s trebuhom za kruhom.

— **Požarna bramba v Kozjem.** Naš trg ima gasilno društvo, ki je bilo doslej pod nemško komando graščinskega oskrbnika Kragora. Pri zadnjem občnem zboru pa je bil izvoljen načelnikom obče priljubljeni g. notar dr. Josip Barle, ki bo gotovo skrbel, da dobi društvo slovensko poveljevanje in da izginejo nemški napisi. — Le krepko naprej, da dobe naši štajerski trgi slovensko lice.

— **Iz Trbovelj.** V pojasnilo zadnje katastrofe v Trbovljah dne 26. prosinca t. l. poročam vam še sledeče: Izvor cele nesreče je bil v zapadnem delu obširne trboveljske jame v takozvanem Vode-polju. Tu so delali delavci v gornjem koncu premogove žile in sicer na dveh etažah. Ker je tam premog direktno pod gorovjem, je tudi v tem delu hujši pritisk, kot je navadno v sredini žile (floci). Že ta naravni pritisk sam povzroča, da nastane v takih delih jam večja gorkota. Ta pritisk pa tudi povzroči, da premog razpade in da nastanejo v njem razpokline. Svežega zraka, koji je prišel v jamo pri Vode-rovu in kojega izsesava močni ventilator na Ferdinandomem rovu, je bilo dovolj. Bilo ga je celo toliko, da ni mogel skozi ozko mu odmerjeno pot in se je vlekel tudi po razpoklinah v premogu. Ta sveži zrak, osobito kisik, je povzročil, da se je že po naravnem tlaku ogreli premog še bolj ugreel in začel naposled v sredini tleti. Vsled tega se je začelo okrog 11. ure dopoldne istega dne iz premoga kaditi. Ta dim je bil sreča za mnogo delavcev, ker jih je še pravočasno opozoril na sledečo nevarnost. Zdaj so imeli še čas se rešiti na varne prostore. Večina delavcev je tudi takoj zapustila svoja delavna mesta. Vsled tlenja se je nabralo naposled toliko plinov, da so taisti s

silnim pokom eksplodirali. Pri tem je nastal začasni ogenj, ki je pa kmalu zopet ugasnil vsled pomanjkanja kisika. Delavci torej niso ponesrečili v neposredni bližini ognja, ampak nekateri po 2 km oddaljeni in sicer že na potu domov. Pri izberu poti so si pa zbrali ravno napačno pot, da so šli z dimom vun, mesto da bi šli nasprotno. V zadnjem slučaju bi prišli nekateri že po poti 20—30ih metrov na sveži zrak in bili rešeni. Zadušili so se vsi v ogljikovem oksidu. Mrtvih je 6, a 7 omamljenih je zopet ozdravelo. Obširne preiskave so se takoj pričele. Rud. kom. g. V. Strgar iz Celja je bil še isto noč na licu mesta in si je takoj ogledal kraj nesreče. Preiskave vodi taisti še dalje. Razen zastopnikov rev. rud. urada v Celju so prišli v Trbovlje še zastopniki polj. ministrstva in rud. glavarstva. Udovam (3) in sirotam (5) ponesrečenecv darovala je družba 5000 K. Razun te podpore dobe iz bratovske skladnice trajne provizije. V nedeljo so bili ponesrečenci z velikim slovesom pokopani. Zbralo se je več tisoč ljudstva in vse uradništvo iz Trbovelj in sosednih premogokopov. Igrali sta dve godbi, pevci so peli žalostinke in v slovo je bil nagrobni govor. Zastopanih je bilo tudi več uradov, posebno pa rudarska oblast. S solznimi očmi se je ločila množica od grobov žrtev poklica, kličeč poslednji pozdrav: Lahka vam poslednja pot v zemljo!

— **Umrl je** dne 1. februarja župnik Bizjak v Laporju pri Slov. Bistrici. Pogreb je bil danes ob 10. uri dopoldne. R. i. p.!

— **Premog kopljejo.** Iz Studenic pri Poljčanah se poroča, da so ondi premogove jame na novo odprli.

— **Porotno sodišče v Mariboru.** Pri prihodnjem porotniškem zasedanju v Mariboru pridejo pred sodišče 17 let stari dijak v Ptuj J. Kociper radi goljufije in 22letni posestnikov sin Avgust Friedl radi uboja.

— **Velika elitna maskarada v Mariboru.** Slov. trgovski klub priredi dne 5. marca t. l. v prostorih mariborskega Nar. doma veliko maskarado, pri kateri bo sviral godba c. kr. pešpolka št. 17. Kar se tiče prireditve same, bo ista, kar pozamemo iz dosedanjih uspehov pripravljalnega odbora, nadkrilila vse dosedaj v mariborskem Nar. domu prirejene predpustne veselice. — V spodnjih prostorih bo gledalo tvoje oko cele gozde vitkih palm, kakoršni so baje na otoku Tahiti v Polineziji — — Če se boš pa hotel, — od ognjevite poljske mazurke utrujen — — malo odpočiti, našel boš v Jugoslovanski kavarni varno zavetje; črno-oke Srbinje in Bošnjakinje z znano slovansko gostoljubnostjo ti bodo postregle z dehtečim „Moca“ in kjer boš dobil na željo od dražestne Kranjice tudi čašico finega likerja. Mala, osobito pa velika dvorana v I. nadstropju, bo pa na ta večer polna najbolj raznovrstnega življenja, ker prav to so si izbrali vsi svetovni narodi za sestanek. — Tu boš lahko videl vročerkvne Italijane, Ogre in cigane, ponosne Amerikance in Angleže, malobesedne Arabce in Turke, vesele Grke in v eleganci nedosegljive prebivalce Pirenejskega polotoka, sploh zastopani bodo vsi narodi in barve, od umazano rumenega Japonca, do svetlo-črnega prebivalca notranje Afrike. Vso to mešanico bodo pa nadvladale slikovite noše slovanskih narodov, od Jadranskega in Črnega morja tje do Baltiškega morskkega zaliva in sinjega Triglava tje do rusko azijskih poljan kjer so doma kozaki. — Celemu slovanskemu Štajerju pa kličemo: „Na veselo svidenje 5. marca na maskaradi v Mariboru!“ — Eventualna, tozadевна vprašanja od zunaj naj se blagovolijo kakor dosedaj nasloviti na: M. Železnik, Maribor, Marijine ulice.

— **Ormoški diletantje** pripravljajo veliko narodno igro s petjem: „Rokovnjači“, ki se uprizori še koncem tega meseca. Take igre, ki so vzete iz našega narodnega življenja, imajo tudi na priprosto ljudstvo velik upliv. Uprizorenje takih iger je dober kos pozitivnega narodnega dela naših čitalnic. Le tako naprej.

— **Grozna nesreča.** K zadnji notici pod tem naslovom poročajo iz Stanovnega pri Vel. Nedelji, da je tudi 25letni Ivan Kosi po tridnevnem nezavestnem stanju umrl. Vrlemu mladenci bodi lahka slovenska zemlja.

— **Nesreča.** Pri Treh kraljih se je ponesrečil dne 16. januarja t. l. 62letni hlapec Anton Klobasa. Plezal je po lestvi na podstrešje, pri tem se mu je spodrsnilo in je priletel s tako močjo na tla, da je dobil težke telesne poškodbe. Izdahnul je še isti dan svojo dušo.

— **Podružnica c. kr. kmetijske družbe za Štajersko v Ljutomeru** sklicuje svoj redni občni zbor na nedeljo dne 12. februarja ob 8. uri predp. v Kukovčevo restavracijo v Ljutomeru. Tega shoda naj bi se udeležili ne samo dosedanja udje te podružnice, ampak sploh vsi kmetovalci in vinogradniki celega ljutomerskega političnega okraja. Pristopili bi naj podružnici kot člani, in tako postali deležni deželnih in državnih podpor, ki jih dobi v obliki mnogih tisočakov naša kmetijska družba v Gradcu, ki pa jih mora svojim podružnicam v razmerju in po številu njih udov porazdeliti v obliki raznih kmetijskih potrebščin. Pri zborovanju bode predaval strokovni potovalni učitelj g. Mart. Jelovšek.

— **Nemčurska obstrukcija.** K seji ljutomerskega okrajnega zastopa niso prišli nemški odborniki, da so tako onemogočili sklepanje o ustanovitvi kmetijske šole.

— **Shod slovanskih časnikarjev se vrši letos v Volovskem** od 14. do 16. maja s sledečim glavnim sporedom: V nedeljo 14. maja zborovanje, potem ogled mesta, zvečer zabava; v ponedeljek nadaljevanje zborovanja, popoldne vožnja po morju; v torek izlet k Plitvičkim jezerom. Pri zborovanju se bo razpravljalo: O dolžnosti pričevanja urednikov, poročilo o organizaciji. Pristopnina 15 K.

— **Slovenci v Trstu.** Dne 29. januarja t. l. je imelo politično društvo „Edinost“ v Trstu občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen g. Iv. Gorjup, veleposestnik na Opčinah. Na dnevnem redu je bila tudi zadeva glede italijanske univerze v Trstu. Dr. Ribarž je bil mnenja, da bi se morala vprašanja, ki se tičejo življenjskih interesov slovenskega naroda, javno in v dostojni obliki v listih razpravljati, ker s tem bi storili narodu pojme. Prosil je slovenske poslance, naj nikdar ne žrtvujejo Trsta za nobeno ceno, ker Trst je za Slovence najvažnejšega pomena. Trst nas veže z balkanskimi narodi, ki imajo bodočnost. Ob vi-harnem odobravanju bila je sprejeta resolucija, naj slovenski poslanci ne dovolijo v Trstu nikdar italijanske univerze, ker z njo bi hoteli Lahi uničiti primorske Slovence, in naj slovenski poslanci v slučaju, da bi dala vlada Italijanom laško univerzo, izposlujejo od iste slovenske ljudske, srednje in obrtne šole v Trstu.

— **Železniški predor skozi Karavanke** bodo prebili, če ne bo novih zaprek, tekom meseca marca t. l. Otvoritev Karavanske in Bohinjske železnice bo prihodnje poletje.

— **Vegova slavnost na Dunaju.** Odbor za prireditve te slavnosti prosi na Dunaju bivajoče p. n. pevke in pevce, da so blagovole udeleževati pevskih vaj za to slavnost, ki bodo ob ponedeljkih in sredah zvečer od 7. do 9. ure v mali dvorani „Slovanske Besede“, Dunaj I. Fleischmarkt 16

In objemala ga je in plakala in molila in spet ga gonila od sebe.

— Ne pustim te! Prepozno je že za najino ločitev! Jaz te ljubim! Jaz se te ne morem tvegati, dokler bom živ!

V.

Že v začetku je dihala zloba nad to ljubeznijo, a sedaj jo je zalivala od vseh strani, kakor povodenj. Ako sta se sešla, bilo jima je bridko, ako se nista videla, še brižje. Po cele noči sta posedavala drug poleg drugega, držala se za roki in molčala, le srce je kipelo in govorilo . . .

— Popiši mi svojo ženo! ga je prosila Varka.
— Kako ti jo naj popišem in čemu?
— Popiši, popiši! zakaj se braniš? Dovolj, da jaz nimam ničesar, da bi se ti pohvalila, da bi se pobahala. Pohvali se ti! Nu, kakšna je? Lepa? Krasotica?

— Jako lepa je.
— Hvala Bogu! Ali te ljubi?
— Ljubi, ljubi!
— Ljubi te in srčka?
— Ljubi ni srčka.
— Je li dobra in mila?

— Dobra in mila.

— Kaj še hočeš več? Česa iščeš pri meni? je vzkriknila Varka. Pojdi v koč k svoji ženi, k svoji mili ženi!

— Dovolj, Varka, dovolj! Ali je bilo treba tega poizvedovanja? Rajši bi si bil odsekal pravo roko, nego da sem ti moral priznati dobroto, krasoto in ljubezen svoje žene. Prizanesi! moji ubogi glavi!

Ona se je iztrgala iz njegovih rok.

— Kje si jo spoznal? ga je mučila dalje.
— Tukaj v vasi.
— Ali ti je močno ugajala?
— Ugajala, da, ugajala . . . A zakaj me mučiš, Varka?

— In sta se kmalu na to vzela?
— Črez pol leta.
— Nu, dovolj časa za premišljanje in razsojanje! Pol leta prej sta se poznala! In sta se pogosto shajala takrat? Vsak dan?
— Vsak dan.

In glej! Pred njegovimi očmi je vstala ona topla in jasna jesen, ko se je oženil z Galjo: Kako so se takrat svetlikali srpi na polju, a po travnikih so še pred zarjo zvene le kose in pod

večer so se vleкли proti vasi težko obloženi vozovi; okoli koč pa so rasli stogi žita. Povsod so se slišale vesele pesni, jabolka so se rdečila, veje so se vesile pod težo; hlopa je s krili so letale jesenske ptice nekako bodro in smelo. Spomnil se je, kako je peljal Galjo iz cerkve; venček iz svežih cvetov je imela na glavi; kako se je vse izpremenilo v njegovi siromašni koči in postalo vse veseleje in prijetneje, odkar je domovala Galja v njej. Vse je zadišalo po svežem cvetju, katero je nosila na polico v kotu, kjer so visele svete podobe. Bridko se je spominjal vsega tega, kakor se spominja človek sreče, katera je nekaj bila, a sedaj je ni več. Ali je ona varala njega, ali je pa človek ni umel držati. Na nikogar ni mogel zvaliti svoje nesreče, on sam je bil kriv.

Na njegovih rokah mu je plakala ljubljena, izvoljena devotka. Točil je ta večer grenke solze tudi Pavlo.

(Dalje prihodnjič.)

(vhod Drachengasse 1—3.) Prva vaja bode v ponedeljek, dne 6. februarja t. l. Ker so slavna predsedništva slovenskih akad. društev obljubila gledati na to, da se ta slavnost povzdigne na kolikor mogoče najvišji nivo, pričakovati je, da se teh pevskih vaj udeležijo vsi gospodje pevci sl. akad. društev „Slovenije“, „Danice“, „Save“ in „Vesne“, kar bode gotovo povzdignilo ugled teh društev. Pevovodja je g. Vinko Krušič, enoglasno izvoljen od zastopnikov vseh slovenskih društev na Dunaju.

Vabilo družbe sv. Mohorja.

Družba sv. Mohorja s tem vljudno vabi vse Slovence k pristopu za leto 1905. Prosi, da ji ostanejo zvesti dosednji udje, tako v naši slovenski domovini kakor izven nje, a tem naj se pridruži še kolikor le možno novih! Ravnilo nam mora namreč vedno biti resnica: Mohorjevih udov število je verskega in slovenskega duha merilo. Pomnimo to in delajmo tako!

Č. gg. poverjenike zopet prosimo, naj čim preje dovršijo svoje, sicer težavno, a toliko bolj hvalevredno in koristno delo nabiranja družbenih udov. Vse ude pa prosimo, naj ne le samo pravočasno vplačajo svoj donesek, da s tem olajšajo delo poverjenikom, marveč vsakdo naj se tudi potruži, da Mohorjevi družbi pridobi novih članov.

Plačilo za sedanje prispevke in raznoteri trud sprejme sleherni Mohorjan jeseni, ko se razpošiljajo družbene knjige. Odbor se nadeja, da bo letošnji naš književni dar zadovoljil vsakega Mohorjana tako glede vsebine kakor oblike. Že koledar za leto 1905 je obširneje označil knjige, ki jih prejmo naši člani za letošnje leto, in ki so te-le:

1. „Zgodbe sv. pisma.“ XII. snopič. Spisal dr. Jan. Ev. Krek. — vroznani pisatelj lepo nadaljuje svoje delo, ki bo gotovo vsakemu v mnog pouk in veselje.

2. „Dušna paša.“ Spisal Friderik Baraga, bivši škof v Severni Ameriki. — Družba izda ta molitvenik po večkrat izraženi želji in upa, da s tem vstreže cenjenim udom, ki dobe v roke temeljito sestavljeno, z večjim tiskom tiskano knjigo slovečega slovenskega škofa in pisatelja.

3. „Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini.“ Spisal Jernej Andrejka. 2. snopič. — Zaključuje se znamenito delo o zadnji zasedbi Bosne. Prvi del je vzbudil velemnogo zanimanja med Slovenci, tudi drugi del bo po bogati vsebini in mnogih podobah gotovo ugajal.

4. „Slovenske večernice.“ 57. zvezek. — „Večernice“ so Slovencem že stare znanke. Letošnje obsegajo samo lepe povesti.

5. „Gospodarski nauki.“ I. knjiga. — Novo podjetje Mohorjeve družbe. Zbirka raznovrstnih gospodarskih sestavkov bo dobro služila vsem slovenskim gospodarjem in gospodinjam.

6. „Koledar za leto 1906.“ bo zopet prav mnogovrsten. Med mnogimi drugimi sestavki bo prinesel življenjepis slovečega nčenjaka in junaka, Jurija Vege, črtice iz rusko-japonske vojske, razgled po svetu itd.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dopošiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dopošljejo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in ne navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 29. prosinca 1905.

Odbor.

Društveno gibanje.

— Društvo „Zvezda“ na Dunaju ima v nedeljo 5. februarja t. l. svoj 6. občni zbor v dvorani „Zum Senator“ Dunaj, I. Reichsratstrasse št. 19 (vhod Felderstrasse 2). Po občnem zboru zabava s petjem, igro na klavir, dražba Prešernovih razglednic, podarjenih po prof. Al. Ganglu v korist „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju“, po končanem vsposredu ples. Prijatelji društva dobro došli.

— Slovensko pevsko društvo „Zvon“ pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 5. svečana t. l. ob 3. uri popoldne v narodni šoli. Za tem se vrši občni zbor bralnega društva! Odbor.

— „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ na Vranskem priredi v prid družbi sv. Cirila in Metoda v nedeljo, dne 12. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v salonu g. J. Brinovca veselico s sledečim vsposredom: 1. V. Parma: „Mladi vojaki“. Udarja tamburaški zbor. 2. J. Žirovnik: „Se davno mrači...“ „So ptičice zbrane...“ Poje mešan zbor. 3. M. Nerat: „V domačem krogu“.

Venec slovenskih narodnih pesmi za tamburaški zbor. 4. Trifkovič: „Rusko-japonska vojska“. Veseloigra v enem dejanju. 5. * * * „Prvič pri fotografu“. Burka v enem dejanju. 6. V. Šviglin: „Kolo“. Udarja tamburaški zbor. 7. Prosta zabava. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Sv. Križ na Murskem polju. Tukajšnje bralno društvo se je pri svojem glavnem zborovanju dne 22. m. m. zahvalilo svojim podpornim udom, ki nas velikodušno podpirajo. Naše bralno društvo priredi veselico dne 12. svečana t. l. v gostilni g. Hauptmana v Križevcih ob 4. uri popoldne s tem vsposredom: 1. Pozdrav. 2. Pesem „Vse drobno“ (moški zbor). 3. Deklamacija. 4. Pesem „Lunici“ (mešan zbor). 5. Pesem „Nisem Nemec dekletu lepo“ (moški zbor). 6. Slavnostni govor. 7. Pesem „Slovan na dan“ (mešan zbor). 8. Igra „Pevčev zaklad“ v treh dejanjih. 9. Pesem „Veselite in žalost“ (ženski zbor). 10. Igra „Lokavi snubač“ v enem dejanju. Po predstavi prosta zabava in šaljivi srečolov. K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi vsakega odbor.

Dopisi.

Iz Dobove pri Brežicah. Velecenjeni gospod urednik! Gotovo vam je ime Dobova že znano, saj je v vašem listu to ime že parkrat prišlo na vrsto posebno pa takrat, ko se je v Dobovi ustanavljala podružnica brežiškega gasilnega društva. Že takrat smo rekli, da se iz tega nemčurskega gnezda ne bo nič dobrega izleglo; kakšna sramota se je pri nas zgodila, ste že poročali. Komaj, da se je namreč to nemčursko gnezdo v dobovski fari usedlo, že je njegov varuh, kateremu se slovenski pravi Zajec, in kateri je še zdaj župan v nečast celi občini Veliki Obrež, v svesti si, da mu za hrbtom stoje brežiški nemčurji, začel v občini tako gospodariti, kakor da bi samo on imel pri občini kaj govoriti. In v svoji navdušenosti do brežiških nemčurjev je sklical sejo, v kateri je predlagal, naj se nadučitelja brežiške nemške šole in notarja Wiesthalerja v Brežicah izvoli častnim občanom občine Veliki Obrež. Seveda ni nobeden občinskih odbornikov vedel, kaj da to pomeni, in župan jim je to reč pojasnil s tem, da je rekel, da je to le nekaka zahvala prej omenjenemu gospodoma ki sta jima preskrbela brizgalnico zastonj. Ali mislite, da res?? In glejte šest občinskih odbornikov se je res dalo tako daleč pripeljati da so temu pritrdili in podpisali zapisnik, ki govori o tem, da občina Veliki Obrež izvoli dva največja nasprotnika in dva največja sovražnika slovenske besede, za častna občana. Človek bi ne veroval, da se v slovenski občini more taka peklenška hudobija izkupati.

Človek, ki ne pozna razmer, bi mislil, da v velikoobrežki občini ni niti enega pametnega moža, toda temu ni tako.

Da se bo saj malo oprala čast te občine moram potrditi, da je v Velikem Obrežu tudi nekaj vrlih mož, ki so še celo pri občinskem odboru, ki pa o vsej tej reči ni nihče ničesa vedel. Odbornikov je dvanajst, omenjeni zapisnik pa je podpisalo z županom vred le 7 odbornikov, izmed katerih bi gotovo tudi nihče ne bil prijel za pero, če bi bil vedel, kaj da pomeni koga izvoliti za častnega občana, če bi bil vedel, da imata omenjena dva gosp. iz Brežic v obrežki občini več besede kot vsak domačin, da imata zdaj tudi pri volitvah v okrajni zastop toliko besedo, kot če bi bila onadva veleposestnika na Velikem Obrežu, da tudi njuni otroci spadajo zdaj v občino Veliki Obrež. Ta dva moža bi torej bila zdaj lahko vzrok, da bi ostal okrajni zastop za večne čase nemški, in kadar bi kak tujec začuden vprašal kako je to mogoče, bi mu ljudje odgovorili: „Tega je kriva občina Veliki Obrež, ki je prodala svojo narodnost s tem, da je dva največja sovražnika slovenskega naroda izvolila za častna občana.“ In ljudje, ki bi to slišali, bi klicali: „Fuj, sramota!“ Kaj ne da, dragi mi možje iz Vel. Obreža, če bi bili vi to preje vedeli, bi bili rajši onim izdajalcem, ki so vas k temu napelevali, plunili v obraz, kakor pa, da bi svoje častno ime prodali sramoti v veselje; kaj neda rajši bi videli, da bi vam bile roke odrevenele, kakor pa da bi bili sebi in svoji občini to sramoto na glavo nakopali. Obreška občina je zdaj podobna gnezdu, v katerem se grejeta dva strupena tička ki komaj čakata, kdaj bosta začela pikati. Toda ni vam treba še obupati.

Ker je vseh odbornikov 12 in je že preje omenjeni zapisnik podpisalo le šest odbornikov namestu devet, **je zapisnik neveljaven.** Zapisnik je pa tudi zavoljo tega neveljaven, ker tisti, ki so podpisani, sploh vedeli niso, kaj da podpišejo. Zato zahtevajte, da se vam mora natančno razložiti, kaj da pomeni beseda častni občan, in zahtevajte, da se zapisnik, ki vam je že toliko sramote naredil in ki ni veljaven, **raztrga vpricho vas.** Kdor tega ne bo zahteval o tem se ve, da je tovariš Judeža Iškarjota. Zahtevajte tudi, da se uzamejo prej omenjenima gosp. iz Brežic diplome, da se opere čast

vaše občine. In kadar se bo to zgodilo, potem naznanimo svetu, da tudi občina Veliki Obrež ni pozabila Boga, ki nam je ukazal svoj jezik in svoj narod ljubiti! Ves slovenski svet pričakuje, da se to zgodi čimprej.

Narodno-gosp. novice.

O streljanju proti toči.

K temu prevažnemu vprašanju vinogradnikov smo dobili zopet več podatkov, nekaj za, druge proti streljanju. Objavimo jih, kakor so nam došli.

I.

Važno je vprašanje, ali streljanje proti toči kaj pomaga ali ne. Mnogo je primerov, ko je streljanje pomagalo, a mnogo tudi, ko ni nič pomagalo, kako je to razlagati?

Stvar je v znanstvu po izkušnjah tako razložena: Ako megle ne stoje previsoko, bo streljanje pomagalo, ako pa stoje visoko t. j. ako plavajo meglenne plasti v višini kakih 2000 m, je streljanje brezuspešno.

Da se to boljše ume, je treba pomniti posebno naslednje dejstvo: Nahajajo se kraji, ki so podobni velikim kotlinam. Ob veliki vročini se v takih krajih, takih kotlinah nabira mnogo sopara, ki se ob robih hribovja dviga kvišku v mrzlejšje višine. Ta zgoščeni in v višini ohlajeni, zvedeni sopari povzročajo v dotičnem kraju navadno hitro popoldne, ko je njih množina največja, nevihto.

V višini zgoščeni, zvedeni sopari postanejo v nekem trenutku tako težki, da jih spodnje ogrete zrakovne plasti ne morejo več držati na višini ter se z neznansko silo vsujejo nizdol. Prj tem nastane vihar, ki ohlajeni sopar še bo zgosti in ohladi in v hipu zledenijo soparji in vsuje se toča.

Proti taki toči torej, ki se v kraju samem izcimi vsled množine izpuhtelih in ohlajenih soparov, je streljanje na vsak način uspešno. Zakaj? Zato, ker streljanje v tem slučaju lahko zabrani zgoščevanje dvigajočih se soparov. Strel, ki sega morda 200 m visoko, pretresa zrak in razganja sopare, da se ne morejo sprijemati. Četudi se ohladijo, vendar ne bo toče, ampak kvečjemu nagel in debel dež.

Takih kotlin je po Slovenskem dosti. N. pr. je taka kotlina pri Konjicah, Rogatcu in še mnogodrugod. V takih krajih, takih gorskih kotih je streljanje velika dobrota. Samo se mora začeti z njim o pravem času, t. j. ob največji vročini, sploh hitro, ko se začuti soparico.

Dostikrat pa se pripeti, da prihajajo taki nevarni zgoščeni in zvedeni soparji od daleč, čez najvišje naše gore torej v višini od 1000 m naprej. V tem slučaju je streljanje pač gotovo zastonj, ker strel ne sega tako visoko, da bi mogel zgoščevanje teh soparov, plavajočih v višini 1000 m in še več zabraniti. J. Š.

II.

Dodatek k poročilu c. kr. podpolkovnika Avgusta Konšegg-a v Slovenski Bistrici na Štajerskem.

Kar omenjeni dopisnik, zaradi več tisoč protitočnih strelav dne 23. maja, 3. julija itd. pretekelega leta, v krajih tam omenjenih trdi, da so bili od toče vkljub strelom vseeno hudo zadeti; se jaz stem popolnoma strinjam in smelo trdim, da je več kot neumnost se oblakom s strelim zoperstaviti.

Evo moj dokaz:

Dr. V. pravi: Streljati se mora, ko še ni oblak ravno blizu. Dobro; bilo je leta 1902, prve dneve junija, ko sem bil na svojem, precej zvišenem hribcu; pa začne od zahoda temen oblak, seveda tudi z gromom, vedno proti izhodu, t. j. pri nas, od gore Kum pa preko Zdol, na Sromlje Pišce se bližati. Postajna streljišča so pa kaj izvrstno svojo umetnost, posebno na Sromeljski strani, opravljala. Pa kaj je iz vsega tega bilo? Pri nas, v naši vasi malo ali nič toče, tam pa, kjer so najhujše streljišča delala, kakor na Sromljah, so morali vsi strelji zarad nevihte in toče prenehati, strelci pa drugam pod streho zbežati, toča je pa svojo pot sekala, najsibo vinograd, hosta, njiva, ali tudi streljišče, kakor bi bila slepa in gluha. D. P.

III.

V vašem članku od 30. dec. l. l. „O streljanju proti toči“ sem čital zelo zanimive podatke o uspehih streljanja pri Slov. Bistrici, ali pravzaprav o neuspehih, in akoravno ni moje mnenje merodajno, bi vendar rad zvedel zanesljivejših poročil.

Ako je resnica, da najvišje segajoči dimni vrtinec ne seže več kot 300 m visoko, kako se je pa potem pred par leti čez 1000 m visoko idoč zrakoplov ravno nad streljiščem pri Veliki nedelji od vrtinca iz topa mogel zazibati? To sem čital v „Tagespošti“ pred par leti, kar mi je še popolnoma v spominu.

Ali ni že dognana stvar, da vrtinec od 7 kgr strele seže nad 500 m, od strele z 12 kgr smodnika pa čez 800 m na visoko, če je stre-

ljisčna postaja strokovnjaško napravljena? Seveda je samobsebi umevno, da bo strel v tihem in mirnem zraku gotovo desetkrat tako daleč na visoko segel, kakor pa v nemirnem zraku.

Rekel bi potem, da so uspehi streljanja res prav lahko različni; a vendar ničevi samo tedaj, če oblaki z vetrovi pridrve, kakor se sicer zgodi redkokdaj. Ako pa se črni in sivi oblaki v tisti neznosni tihoti nabirajo in kakor hribi kopičijo, potem strelni vrtnec gotovo med oblake doseže in če so streljišča ne čez 1 kilometer eno od drugega oddaljena, potem se prav gotovo dajo „točni tovarnarji“ iz oblakov pregnati, kar hočem takoj navesti, kako si je mogoče to tolmačiti.

Ako se oblaki nabirajo z vetrom, potem ga ni strela, kateri bi pomagal, če se pa bobnenje od daleč pri soparnem, tihem vremenu sliši in če so streljišča dobro razdeljena, se pa gotovo uspešno strelja.

Znanstva o nebesni prirodi so še dozdaj popolnoma ničeva, da bi si človek mogel začetek toče predstavljati; ali vendar je vsikdar začetek takšen: Oblaki se kopičijo in postajajo rastočim snežnikom podobni, med oblakovimi hribi postanejo gotovo tudi jarki, skozi katere močen in vedno močnejši veter nastane (od tod izvira hrušč v oblakih) in ako so oblaki od elektrike prenapeti, je iz kapljic led. Šele potem se začne blisk, ko je veter premogočen in led gotov.

Ako se pa s početka kopičenja strelja, se jarki med oblaki zopet z meglo pomešajo, da ne postane iz male votline velika, in skoraj bi rekel, da je potem nemogoče, da bi nastal v sredi oblakov veter, ampak zunaj; ta pa ne naredi toče.

Ako je na zemlji veter, kadar se oblaki nabirajo, potem je streljanje proti oblakom največja budalost; kajti potem se je toča bogve kje v daljnih planinah naredila in le tam bi bil strel za nas pomagal, predno je v oblačnih votlinah veter postal mogočen; potem noben grom tistega vetra več ne preobrne. To so moje kmetijske misli.

Skratka! Celo stvar si predstavljam jaz takole.

Oblak se kopiči, sredi njega nastane veter, kateri narašča in razriva oblak; ako torej v tak oblak pride vrtnec, zasuče od spodaj oblak, tisto sukanje prodere do sredi obstoječega lokalnega vetra in postane tako liju (trihterju) podobna vedno večja votlina ter dostikrat oblake razprši. Zato pa ni v primeri s tem kanonska kroglja nič in strela nič.

Ako se pa nič ne strelja, postane tisti mali veter v oblaku mogočen orjak; kaj mu je potem strel? Kakor n. pr. pri nas toča leta 1896 od Novegamesta do Pregrada, in predlani na Nižjeavstrijskem od Lundenburga do Dunaja.

Iz poročil nekega vseučilišnega profesorja, ki je bil tri leta na Kitajskem, pa sem izvedel to le:

Kitajci že več kot 300 let streljajo proti nakopičenju oblakov, seveda nevedoč da proti toči, ker celi rodovi toče ne poznajo. Ali streljanje se vrši splošno in tudi vera je takšna, da so v takih oblakih nakopičeni hudiči; pred kakimi 20 leti pa se je v en velik okraj v vzhodnem Turkestanu druge vere narod naselil in to streljanje opustil, in glej! Do tistega časa niso stanovalci poznali toče, a zdaj imajo takšno kakor mi. Dragi bralec, to naj ima gospod profesor na vesti, če ni res!

Tudi mi je pravil, da v Nan-sehan planinah na Kitajskem je raven jarek od puščave Robi ali Šamo proti jugu blizu Sininga, kjer je tako vroče, da ne poznajo ledu in snega; čez tisti jarek teče mala reka, ob tisti reki so po 15 cm visoke in zelo široke posode; ko so tiste z vodo napolnjene, nastane s pomočjo elektrike in ogljenčeve kisline v par minutah iz tiste vode led, kateri se poleti po celem Kitajskem razpečava, čez jarek vleče baje enakomeren vetrič.

Moj znanec gospod profesor se je postavil 5 metrov stran od posode; ko je Kitajec električno žico v vodo napeljal, je profesor z ustmi preko pihal, potem pa ni in ni hotel postati led, treba je bilo vodo odliti in z drugo napolniti.

Ali ne pride strelni vrtnec tudi ravno tako čez oblake jarke? Edini pomen hudournega streljanja proti kopičenim oblakom v mirnem soparnem vremenu je to.

Ako se hoče streljanje strokovnjaški izvršiti, se mora tudi višočina do bregovitih oblakov približno vedeti, kar je z inštrumenti prav lahko mogoče preračunati, da bi se za nizke z malimi in za visoke z večjimi topi streljalo. Ako bi se potem še pri vsakem streljišču po vremeniku ravnalo in samo pravilno ter nikoli ne potratljivo streljalo, gotovo in morem reči, čisto gotovo, bi bilo en 5 del dozdej porabljenega smodnika zadosti.

Ako en kraj strelja in drugi ne, je seveda uspeh dvomljiv in največkrat zastoj, ali potrebno je ponka v vremeniku, in če je ta dober kakor je moj, je celo leto komaj do desetkrat streljati potreba.

Ako bi nam bilo mogoče splošno streljanje proti toči in ako bi telefoni bili na pomoč, v katerem slučaju bi tudi uspehi gotovo ne izostali, poznali ne bi toče. Treba je torej, če le mogoče, streljišča še popolniti, ne pa opustiti, kajti nam

kmetom ni vseeno. Ako je to delo pravilno upejlano in vestno izpolnjevano, bi dozdani strošek ene občine enega leta zadostoval za deset občin, ali pa deset let za eno občino.

Pri nas pa, kjer na približno 1000 oralih novo narejenih vinogradov v mirnem letu okoli 50.000 veder vina priraste, si je lahko misliti, da samo enkratna toča čez eno tretjino milijona škode naredi in koliko še na polju! In ker je poprej skoraj vsako leto, zdaj pa vsled osemletnega streljanja samo enkrat toča bila in še takrat ob 11. uri po noči, kadar je vse utrujeno spalo, da nihče streljal ni, potem smelo rečem, da je s pomočjo naših vrlih sosednjih občin vsaj včasih pomagalo naše streljanje.

J. Malus.

— Izvanredni občni zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva v Celju“ se vrši v soboto 4. t. m. ob 8. uri zvečer v „Skalni kleti“. Člani naj pridejo točno ob določeni uri na zborovanje. Delavski dom!

Politični pregled.

— Državni zbor. Deja 30. januarja. Vlada je predložila zakonski načrt glede posojila 12 milijonov kron, ki ga najme dežela Štajerska. — Posl. Žičkar je interpeliral finančnega ministra zaradi postopanja davčnega nadzornika v Slovenjem gradu. — Nadaljevala se je razprava o podporah vsled ujm prizadetih. — Seja 31. januarja. Posl. Rizzi je predlagal, naj se sklene zakon, s katerim se omeji izdelovanje umetnega in napol vina. — Posl. dr. Žitnik je interpeliral zaradi jezikovnih razmer na utraktivističnih šolah v slovenskih delih Koroške. — Prišel je na vrsto nujni predlog Vsenemcev zaradi nenadne smrti kaplana Petrana. — Predlog je utemeljeval posl. Berger, ki je opisal, v kako sumljivem položaju so našli mrtvega Petrana v duhovski kaznilnici v Mitterbergu. Bil je ves opraskan, napol slečen in raztrgan, a vendar ga ni nobena komisija pregledala, niti preoblekli ga niso. Nujnost je bila odklonjena ter pride predlog v navadno razpravo.

— potem se je nadaljevala razprava o predlogu glede podpor vsled njm prizadetemu prebivalstvu. Za generalna govornika k § 1. sta se izvolila goslanca Fresl in Žičkar, nakar se je debata prekinila. — Ministrski predsednik baron Gautsch je predložil zakonski načrt, s katerim se spremeni in dopolni obrtni red. — Dne 1. februarja. Drž. zbor je nadaljeval specialno debato o predlogi po ujmah oškodovanim. Poslanec Žičkar je govoril o bedi na Štajerskem, opisoval udiranje zemlje pri vinogradih, zahteval regulacijo rek in potokov. Predlagal je resolucijo, naj se stavba šole v Globokem preišče in naj se da oškodovani občini podporo.

— Državnozbornske volitve na Ogrskem so se za vladno liberalno stranko jako neugodno končale. Vladna večina je doživela poraz, kar se je zgodilo v prvič, odkar obstoji Ogrska. Dejstvo je, da je večina, ki je od 1. 1867 vladala, razdrobljena, in da je vsa moč prešla v roke Košutovcem, ki so veljali dozdej za avstrijske izdajalce. Vladna stranka je izgubila okoli 60 glasov in je zdaj v manjšini. Ministrstvo Tisza je zadobilo smrtni udarec in bo odstopilo. — Tisza je nekaj napravil, kar še nikdo pred njim. Kljub ogromnemu vladnemu aparatu, denarju, ki je vladi na razpolago, je propadel. Košutova stranka hoče zdaj Tiszo postaviti na zatožno klop, češ, da se je pregrešil proti ustavi.

— Ministrska kriza na Ogrskem. Ministrski predsednik Tisza je bil dne 1. t. m. v avdijenci pri cesarju in mu je formalno izročil demisijo ogrskega ministrstva. Nasvetoval je cesarju, naj pokliče grofa Julija Andrássyja, da poroča o položaju na Ogrskem. Andrássy je prišel danes k cesarju.

— Baron Dipauli. V soboto 28. pr. m. je umrl na Dunaju bivši trgovinski minister baron Jožef Dipauli, star 68 let. L. 1873. je bil izvoljen v državni zbor. Dne 16. novembra l. 1895. je ustanovil katoliško ljudsko stranko. V Thunovem ministrstvu je bil trgovinski minister.

— Državne podpore. Kakor znano, je Körberjeva vlada zahtevala 69 milijonov državnega posojila. Od te svote naj bi se bilo porabilo 15,5 milijona kron za državne podpore vsled raznih ujm, 53,5 milijona pa je hotela porabiti v pokritje raznih izdatkov. Proračunski odsek je 9. decembra soglasno dovolil vladi posojilo 15,5 milijona za državne podpore, a z 29 proti 14 glasovom odklonil višje državno posojilo. Posledica je bila, da je dr. pl. Körber še isti večer 9. decembra razgnal državni zbor in si s § 14. podaljšal politično vreme. Nova vlada je takoj preskrbel, da državni zbor najprvo reši vprašanje glede državnih podpor. V petek je baron Gautsch med splošnim odobravanjem izjavil, da se strinja z označenim sklepom proračunskega odseka z dne 9. decembra. Vladi naj se torej za sedaj dovoli 15,5 milijona samo za državne podpore, drugo posojilo bode zahtevala v posebnem zakonu. S tem načinom so zadovoljne vse stranke in že bodoči teden dobi vlada na razpolago 15,5 milijonov, da jih razdeli po raznih deželah.

— Nemiri na Ruskem. Nad Varšavo je proglašeno obsedno stanje. Boji na ulicah se nadaljujejo in umori se množe. Grozovit prizor je bil v nedeljo v Hlodnih ulicah. Delavci so ustavili voz s kruhom. Kozaki so prihiteli, da sestradane prebode. Razvil se je divji boj. Kozaki in orožniki so pobili dva delavca, neko ženo in neko 10letno deklico. Neka dama je gledala prizor z balkona svoje hiše. Šla je po revolver ter ustrelila med moreče vojake. Takoj sta stekla dva orožnika v hišo ter s kopiti svojih pušek pobila damo. Njen krik je opozoril množico, ki je vsa besna čakala na oba orožnika, da sta se vrnila iz hiše. planila po njih ter ju v pravem pomenu besede na kosce raztrgala.

Po Varšavi je divjala te dni krvava revolucija, ki deloma traja še. Živila so se silno podražila. En funt kruha velja namestu 3 sedaj 15 kopek. Natančno število žrtev ni znano, a je veliko. Cele vrste delavcev so padle. Na vojaštvo so bile izdane ruske proklamacije, naj vojaštvo ne strelja na izgrednike. Na univerzi je bil dijaški shod, ki je zahteval sklicanje poljskega deželnega zbora in vpeljavo poljskega jezika, Promet je ustavljen. — V Varšavi so delavci razdrli železniški tir, tako da je železniški promet nemogoč. Na šestih krajih mesta so bili spopadi. Stavkujoči so poizkušali razstreliti Aleksandrov spomenik in rusko cerkev. Množica je poizkušala izvršiti proti Kremu dinamični atentat ter ga naskočiti v trenotku, ko je šel vanj veliki knez Sergij. Vojaki so množico z golimi sabljami razpodili. — Iz Petrograda poročajo, da je pisatelj Maksim Gorki spuščen na svobodo. Narodu se obljublja reforme, voda tiskovne uprave, Iverev, ki je zatiral časopise, je odpuščen. Notranji minister Mirsky je odstopil, mesto njega izvoljen Buljgin. — V sredo je car sprejel deputacije ruskih delavcev; pozdravil jih je: „Dobro dan, moji otroci!“ V svojem govoru jih je svaril pred hujskači in uporniki, ki so ravno ob tem času začeli ščuvati zoper vlado in delati nemire, ko se Rusija bojuje s trdovratnim sovražnikom. — Delavci so bili nato povabljeni h kosilu, eden od njih je napil carju in pil na njegovo zdravje.

Angleži so izdali velike vsote za agitatorje, ki bi delali nemire v Petrogradu in ki so uprizorili stavko v ruhrskih premogokopih. Ker Rusi premog za baltsko brodovje jemljejo od Nemcev, hočejo po stavki prisiliti Angleži Ruse, da bi jemali njihov premog.

Rusko-japonska vojna.

Boji v Mandžuriji. Rusi se niso zasedli med Hunho in Šaho ležečega kraja Sandepu. Sandepu je ob cesti od Simmintina proti Ljao-jann, od katerega je oddaljen le 25 kilometrov ter je velevažen kraj za obrambo. Japonci bodo na vsak način hoteli ta kraj vzdržati in so že skoro gotovo dobili pojačenj.

Iz Sahetuna poroča peterburški brzojavni urad dne 29. m. m.: Kolona, ki je dne 26. m. m. napadla Sandepu, se je zvečer polastila večjega dela vasi. Pri tem je izgubila 24 častnikov in 1600 mož mrtvih in ranjenih. Pokazalo pa se je, da najbolj utrjeni severovzhodni deli vasi vsled ruskega ognja niso trpeli ter da odtod lahko Japonci streljajo na Ruse. Slednji so se umaknili iz Sandepu ter zopet pričeli stopniškim ognjem.

Kuropatkin poroča z dne 29. m. m.: Japonske izgube so zelo velike. Po doslej došlih poročilih znaša število ujetnikov 300. Včerajšnje izgube našega oddelka na fronti naše postojanke so znašale 5 častnikov in 50 vojakov. — Kuropatkin poroča z dne 30. m. m.: Cete na desnem krilu branijo v zadnjih bojih zasedeno vas. Japonci so že dvakrat poizkusili, vzeti Bajtajco, a so bili obakrat odbiti.

Izgube na obeh straneh. V Tokiu se sodi, da znašajo japonske izgube v bojih pri Henhjepu in Hejkontaju 5000 mož in ruske ravnotako 5000 mož.

Tretje in četrto rusko brodovje. Iz zanesljivega vira se poroča: Ko bo v februarju odplulo iz Libave pod poveljstvom admirala Nebogatova tretje rusko brodovje, bo v aprilu odšlo iz Kronstadta četrto brodovje. „Hamburg-Amerika Linie“ bo preskrbljevala oba brodovja s premogom; v ta namen je najela že več parnikov, tudi danskih.

Batiško brodovje. Iz Tokia poroča neka brzojavka, da admiral Togo ne namerava napasti ruskega brodovja ob obali Madagaskarja, ker je ukrenil že vse potrebno, da prepreči vsak poizkus baltskega brodovja, priti v vzhodno Azijo.

Listnica upravnistva.

Slovenec (Sodingen): Naslov je: J. A. Gasterstädt, Schlossberg b. Cilli.

Jzučen ekonom

21 let star in vojak želi vstopiti prihodnji mesec v službo.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

Zahvala.

Tukajšnjemu gospodu dr. Vitu Červinka, prakt. in distr. zdravniku izrekan tem potom najiskrenejšo zahvalo, da je rešil mojo ženo smrti v hudi pljučni bolezni ter jo popolnoma ozdravil.

Priporočam ga vsakomur najtopleje.

Braslovče-Preserje, 18. prosinca 1905.

Jakob Čmak.

Učenca

(48) 3-1

z dobrimi šolskimi spričevali, zmožnega tudi nekoliko nemškega jezika, ne pod 14 let starega, sprejme **J. Petrovič**, trgovina z mešanim blagom na debelo in drobno v Trebnjem, Kranjsko.

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrske la salame 1 gld. 70 kr., salame à la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Brinovec in slivovka pristna liter 1 gld. 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju.

JANKO EV. SIRC v Kranju.

(436) 12-9

Vožnje karte in tovorni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo**.

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnila daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20, ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

Zahvala.

Za blagodušen dar v znesku 60 K. ki se je nabral po posredovanju velespoštovanega gospoda župana in dežel. poslanca Ferd. Roša kot odkupnina novoletnih čestitk, kateri znesek je omenjeni gospod podaril kraj. šolskemu svetu v Hrastniku za uboge šolarje, se v imenu istih temu gospodu in vsem blagim darovalcem izreka najpristrčnejša zahvala.

Kraj. šol. svet Hrastnik, 31. prosinca 1905.

Fric Burger, nač. kraj. šol. sveta. **Janko Sorčan**, šol. vodja.

Kmeljskih drogov

30 vagonov, od 7 metrov naprej, osnaženih in ošpičenih, ima naprodaj

Emerih Kuketž, Žalec.

(47) 6-1

Vidmarić kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli“.

druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Nsj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zeli: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolestin.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 h; 4 originalne steklenice 5 K 80 h; 6 originalnih steklenic 8 K 20 h.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

(501) 20-9

— Točna in solidna postrežba. —

Ženini in neveste!

Najlepši in najcenejši

poročni prstani

ter druga **ženitovanska darila** se dobivajo v prvi narodni in največji trgovini z urami, zlatino, srebrnino in optičnimi predmeti v „Narodnem domu“ v Celju pri

Rafael Salmiču.

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno.

— Za dobro delo jamčim. —

— Svoji k svojim! —

Postrežba točna in poštena.

(20) 4

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, slav. učiteljstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. —

Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 **CELJE** Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošurice, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice hranilne in združne knjižice ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. —

Proda se.

Proda se lepo vinogradno posestvo v najboljšem stanju. 15 min. od Celja katero meri 24 oralov in sicer: 2 $\frac{1}{2}$ oralov rigolanega z zlahtnimi amerik. trtami zasajenega vinograda. 7 $\frac{1}{2}$ oralov dobro zagnojenega sadnega vrta, 14 oralov doraščene gozda. Redi se lahko 4 do 5 glav živine. Cena 9000 goldinarjev. Polovica lahko ostane vknjižena. — Ponudbe po „N. 15“ poste restante, Celje. (43) 3-3

Oddajatelj veliko vi-
sokosti. Oddajatelj
vleč. duhovščine in sa-
mostanov. Iz prve
roke, t. j. od pridelo-
valca torej popolno
jamstvo za naravno

nepopačeno kavo PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se obdeluje jako
umno. Naša kava in naš čaj sta zelo blagodišeča in okusna,
pa jako izdatna. Javaflor imenuje se naša zavarovana znamka.

Kava:

Požilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez stroš-
kov na vsako pošto — Javaflor najfinjša gld. 6-65;
Javaflor zelen, fin gld. 6-65; Javabrazil fina dru-
žinska mešanica gld. 5-75.

Čaj:

(506) 12-6

1 kilo gld. 2-80, gld. 4-—, gld. 5-50.

Cenik brezplačno in franko.

TURK & DRUG

veleposesnik na Javi. — Pošiljatve in skladišča v luki.
TRST, Via dell'acquedotto 62.

Jamaica Rum

Znamka: „Santa Elena“

brez vsakih umetnih,
aromatičnih ali par-
fumnih dišav.

(31) 10-8

Naprodaj v Celju: Anton Ferjen, Josip Matić, Bra-
slovče: A. Zotter. Vransko: J. Laurič. Konjice:
H. Zottel. Poličane: A. Schwelz. Rogatec: Josip
Berlign. Sp. Dravograd: F. Hattenberger. Slov.
gradec: brata Reitter.

Zvezna knjigoveznica

v Celju

Schillerjeva ulica šte. 3

- se priporoča slavnemu učitelstvu -
prečastiti duhovščini, slav. župnijskim
in občinskim uradom, posojilnicam,
šolskim svetom in p. n. občinstvu za
vsa v svojo stroko spadajoča dela
kakor vezanje raznih liturgičnih in
drugih knjig, zapisnikov, molitvenikov;
v izdelovanje fascikljev, map itd. —
Sprejemajo se tudi vsakovrstna galan-
- - - - - terijska dela. - - - - -

Ker je opremljena z najnovejšimi
in najmodernejšimi stroji, okraski in
drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar
najhitreje, ceno in solidno.

Vse pošiljatve in naročila je na-
slavljati le: „Zvezna knjigo-
veznica“ v Celju.

Dečka

ki je dovršil ljudsko šolo in je poštenih staršev
ter ima veselje do knjigoveztva sprejme takoj
„Zvezna knjigoveznica“ v Celju
Schillerjeva ulica 3

Viničarska družina

3 ali 4 osebe, se sprejme. Ista dobi v preživek
2 kravi, 1 njivo in prosto stanovanje, kakor tudi
dnino. Zna naj tudi nemški. — Ponudbe pod
(40) J. A. G. na upravništvo „Domovine“. 3-3

Mala, dobro vpeljana

gostilna se vzame na račun

med Celjsko in Spodnje-dravogradsko okolico.

Ponudbe pod „M. M.“ na upravništvo
„Domovine“. (46) 2-2

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri
brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom
ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta
1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-
mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih
potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —13

podružnica R. A. Smekal.

Slovenski trgovci in obrtniki pozor!

(42) 50-3

S prvim junijem letos se odda v Celju
na Graški cesti št. 22 šest trgovinskih prostorov
z ročnim skladiščem, pripravnih za vsako obrt.
Kdor katerega želi, naj se oglasi pri lastniku hiše

Ant. Kolencu, trgovcu v Celju.

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. tr-
govcem vljudo naznanjam, da
odslej izdelujem tudi vsake vrste

tehtnice

(Vage)

in jih sprejemam v popravilo. —
Potrudil se bom, da zadovoljim
vsem zahtevam v polni meri. —
Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-18

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj 4 $\frac{1}{2}$ ‰.

(14) 7

Kuhinjsko posodo in opravo, namizno orodje,
umivalne garniture in železno pohištvo ter vse
druge k pohištvu potrebne stvari priporoča v
v bogati zalogi

za neveste

od najnavadnejših do
najfinejših vrst po zelo
nizkih cenah

trgovina z železnino

„MERKUR“

P. Majdič, Celje.

Zvonci za sani. Drsalice. Skrbna in točna postrežba.